

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ русскихъ святыхъ) о 5-й годъ поп. Литер додатокъ „Библиотека наимамъ поетстевъ“ выходитъ по 2 печат аркушъ кождого 15-го и послѣднаго днія кождого мѣсяца. Редакція и Администрація подѣлъ Ч 44 улица Галицка. Рукописи засвертываются лишь на попереднѣ застеженіе. Оголоженія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣ одни строчки печатно, въ рубр. „Надбсланіе“ по 20 кр. а. в. Рекламації неопечатаній вѣльї отъ порта. Предплату и инсерты принимаютъ: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; Heinrich Schalek, Wollzeile 12; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; Moritz Stern, Wollzeile 22; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Гамбургѣ Valentini & Co., K鰍nigstrasse 36. Въ Парижѣ Agence Hayas въ Россіи Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ и почтовой урядѣ.

ДѢЛО

Епископство Станиславовскѣ.

Днія 29 л. съчня вѣшишъ на порядокъ дневній рады державной проектъ правительства до уставы, призывающей кредитъ на давно пожелане основанье епископства русскаго въ Станиславовѣ. Справу здававъ пос. Евсеій Черкаскій и вѣсь принять проекту. Его поперь съ всею вымовою пашь посолъ зъ Стрѣшніи, сов. В. Ковальскій, примѣтиши, що основаніемъ Станиславовскаго епископства засноконть правительство давне горяче бажанье Русиновъ Галицкихъ зъ першихъ лѣтъ конституціонной еры, бажанье, котре, якъ памъ всѣмъ звѣстно, въ имени вѣрныхъ многократно высказували въ окремыхъ меморандахъ до короны и поодинокихъ кабинетовъ пок. митрополитъ Яхимовичъ и его наследники. Въ предметѣ тѣмъ забираю та-жъ голосъ п. министръ просвѣтѣ, бар. Конрадъ, заявляющи, що положеніе финансовое державы не дало ему можности вывѣнувати отповѣдно тулу нову институцію, що въ справѣ той по причинѣ вакансу престола митрополитального у Львовѣ пересправило безпосредно съ Римомъ и що апостольскій престоль згодився у всѣхъ точкахъ на предложеніе правительственные такъ що до емеритуры для бувшаго митрополита, якъ и що до дотаціи епископства Станиславовскаго.

Такій короткій, скажемо, ляконичній вѣсти наснѣли до насть зъ Вѣднѧ на вчорашишъ дні. Наветись епископіам Stanislaopolensem!

Однакоже не въ тѣмъ дѣло. Якъ небудь съ всякою вѣдчицею прийме Русь Галицка сей, по словамъ п. министра, подъ взглядомъ матеріальными даже скучелько гарнированый гостище новорочній, то остаточно вся вага не спочиває тутъ въ вывѣнованію епископства Станиславовскаго а больше въ питанію, котрому достойникови зъ посередъ нашои епархіи церковной, на предложеніе правительства, Римъ и корона поручать управу церковныхъ дѣлъ въ новой епархіи. Вѣсти, якій въ сѣй важній для насть справѣ рознеслись въ по-слѣдніхъ дніахъ, суть наѣтъ такого рода, що умы Галицкихъ Русиновъ могли ними въ певній мѣрѣ затревожитись. Въ рѣжныхъ вѣловыхъ кружкахъ подношено пайрѣнороднійши кандидатури, почавши бѣти епископа аль-

баньского, о. Малчинскаго, до нынѣшнаго провинціала чиша св. Василія; подношено кандидатуры людей, що або нѣколи не стыкалися съ вѣрными нашои церкви, або ишли павѣтъ противъ еи интересовъ; людей, котрыхъ бувальщина вяжеся тѣснѣше съ запарватскимъ чудско-туранскимъ племенемъ и работами емиграціи парискої, якъ съ Русинами галицкими, народомъ, що не ставяль иѣколо програмъ революціонныхъ и не симпатизувавъ съ авантуринами религійно-политичними. Выборъ кандидата на ново открытыи владычній престолъ повинеть бути въ цѣлості примѣненій до інтенцій Галицкихъ Русиновъ, если вже находимо иѣнѣ въ тѣмъ положенію, що, утративши давнѣйшу нашу подъ симъ взглядомъ повну автономію, не можемо самѣ о такомъ выборѣ рѣшити.

Неменше дѣймає насть прикро та обстанова, що бѣть якогось часу въ справѣ нашои чисто-церковнѣ въ загалѣ мѣшуються непрошенніи и непокликаніи личности свѣтскїи и духовнїи, а наѣтъ формально зъорганизованій кружки зъ висшихъ и невисшихъ сферъ, и неразъ заходы ихъ закулисий вѣнчуются на школу нашу успѣхами. Пригадуемо на сѣмъ мѣсцѣ лишь кѣлькохъ моторобъ справы календарской въ послѣдніхъ лѣтахъ, спровадженіе патробъ на Пекарской улицѣ, отданье реформы чина св. Василія въ чужій руки, проекти п. Поліновскаго па креование крылошанскіхъ посадъ зависимыхъ бѣти Выдѣлу краевого и другій маневри религійно-политичного характеру, неоправданіи иѣяками дѣйствіями потребами, а выпытываючи лишь зъ ненасытною жажды заключувати супокой домашній, святи дальше зерно племенни ненависти и не дати Галичинѣ спокойного часу — подумати о розвої своїмъ духовомъ и економичномъ. Маневри тай, покрѣти маскою доброжелательности и пріклонности добру краю и державы, обиджають ажъ надто чувства патріотичнаго Русиновъ, котрій не стоять въ иѣякой суперечности съ интересами церкви и державы. Такого рода опѣкунівъ наша народъ не потребує, не стерпить и буде заедно противъ нихъ протестувати. Ми повнолѣтні, програма нашого дѣланія ясна, а средства до выполнанія еи легальні.

Тожъ съ великимъ огорченіемъ мусимо прінимати и найновѣйший вѣсти, якій вяжутся съ

обсадженіемъ епископскаго престола въ Станиславовѣ. Задача будущаго епископа въ новой епархіи есть чисто церковна и чисто руска — и годѣ съ нею вязати комбинаціи политичніи, выплеканій въ умахъ згаданыхъ нашихъ псевдо-протекторовъ, несходжіи иѣ съ интересами династій, иѣ державы, иѣ краю.

По нашому щиромъ пересвѣдченю епископство Станиславовскѣ належить повѣрити лиши такому мужеви зъ посередъ нашои епархіи, котрый вырѣши посередъ насть, дѣливъ долю и недолю нашу, зъумѣвъ позыскати довѣріе и любовь клира и народа, а зъ другои стороны давъ повні доказы своеї лояльності для династій и церкви. Нашъ поглядъ подѣяє весь народъ галицко-русскій, подѣяє его интересованіе духовенство русске. Не бачимо причини, за-для якої высшій компетентній сферы мали бы ити противъ волѣ руского народа и духовенства, — тожъ сподѣяємося, що они не схотятъ обижати иѣ нашихъ чувствъ, иѣ нашихъ щирыхъ інтенцій.

Въ оборонѣ руского обряду.

По причинѣ, що Преосв. епископъ обряду латинскаго кс. Лукашъ Солецкій вмѣшивався въ дѣла греко-католицкїи церкви, рускіи священики деканата Підгасецкаго, здѣбрани днія 22 съчня 1885 р., подпишили покорѣйше прошеніе до Святѣшшаго отца, папы римскаго, щоби Єго Святѣсть взяла въ охорону греко-католицкїи Русиновъ въ тѣй справѣ и приказалъ Преосвящ. епископови латинскому въ Перемышли — не мѣшати въ права церкви ему чужои, котрои не есть настоятелемъ, а то тѣмъ бѣльше, що епископъ vir apostolicus, съ такими предложениями удаєся до мірскихъ властей, оминаючи власти церковнї. Згадане прошеніе зостало выслане до Риму днія 30 съчня с. р.

Подобне прошеніе подпишили и выслали священикамъ деканата Підгасецкаго и до Все свѣтлѣшшої іуніції апостольской въ Вѣднѣ, съ увѣdomленіемъ, що прошеніе въ тѣй справѣ зостало выслане и до Святѣшшаго отца папы римскаго.

Тожъ съ великимъ огорченіемъ мышими прошеніе до Все свѣтлѣшшої іуніції апостольской

Предплаты на „Дѣло для Австріи“ для Россіи: въ цѣлый рѣкъ . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . 12 рубл. на пѣвъ року . . 6 зр. на пѣвъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 зр. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: въ цѣлый рѣкъ . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . 16 рубл. на пѣвъ року . . 8 зр. на пѣвъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 зр. на четверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: въ цѣлый рѣкъ . . 5 зр. на цѣлый рѣкъ . . 5 рубл. на пѣвъ року . . 2-50 на пѣвъ року . . 2-50 рубл. Для Заѣраниць, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рѣкъ . . 15 зр. на пѣвъ року . . 7-50 зр. на четверть року . . 3-75 зр. съ дод. „Библиотеки“: на самъ додатокъ: на цѣлый рѣкъ . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . 6 зр. Ноодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Въ тѣй самой справѣ збираются и подпиши вѣрныхъ греко-католицкого обряду, котрой довѣдавши о затяжѣ Преосв. епископа латинскаго обряду въ Перемышли, огорченіи тымъ поступкомъ, домагаються высланія такихъ писемъ до Высокихъ властей духовныхъ.

Пожелано було-бы, щобъ и прочій деканати поспѣшили съ подобнымъ прощеніемъ до дотичныхъ властей.

Священики деканата Підгасецкаго.

Важній новѣйший вѣсти.

Члены депутатіи рускіи до Вѣднѧ въ дѣла усунена Єзуїтівъ зъ рускихъ монастырѣвъ, п. Володиславъ Федоровичъ и дръ Ісидоръ Шараневичъ, були сими днами на авдіенції у памѣстника п. Ф. Залеского и внесли на їго руки прошеніе о авдіенцію у Є. Вел. цѣсаря. П. намѣстникъ заявивъ, що днѣ прошеніе отошло до цѣсарської канцеляріи кабинетної, и нема сумніву, що Є. Вел. цѣсарь дасть авдіенцію рускіи депутатії. Такъ отже вѣдѣть нашои депутатії може послѣдувати и якъ найскорѣше, залежно бѣть того, коли буде (може и въ дорозѣ телеграфичної) завѣзана. Зъ той причини членъ депутатіи п. Володиславъ Федоровичъ буде ажъ до вѣзу до Вѣднѧ пробувати у Львовѣ.

Въ краковскому „Czas-ѣ“ знаходимо загдку о дотепервній дѣяльності комисіи краевої ради шкільної, зложеної зъ пяти членовъ, для розсмотрю внесенія посла Романчука, поставленого на послѣдній сесії сойму въ дѣла языка въкладового въ школахъ народныхъ и въ школахъ середніхъ. Комисія скончила вже свою працю и предложити її, имовѣрно сего дня, на повнѣмъ засѣданнѣ ради шкільної. „Czas“ не наводить подобно результатовъ нарадъ комисіи, а каже толькъ въ загалѣ, що ухвалы комисіи винаги прихильні для Русиновъ. Ходить поголоска, що комисія мѣжъ іншимъ серіозно застосовлялася надъ пытаньемъ, чи не дати-бы Русинамъ другу руску гімназію въ Перемышли. Запогуємо тутъ той фактъ, що до вѣдѣль повѣтовыхъ розбіль вѣдѣль краевий окружникъ въ дѣла внесена пос. Романчука. Окружникъ той звучить:

тѣвъ Славянъ“, завзываючи ихъ, (коли рѣвночасно Нѣмцѣ скликалисѧ до Франкфурту), на народный конгрест до Праги. Спіль конгресомъ мали въ першій разъ „збратаючи всѣ славянськї народы“ и тутъ поставлено слѣдуючою точкою славянської програмы на будуще:

1. Славяни заключають межи собою зачѣпно-ѣтшорний союзъ. 2. Вступають въ постійній близькій звощенія науковій. 3. Огіпають всяко старшованьи другихъ народівъ надъ собою. 4. Старата мутса перетворити Австрію въ державу федеративну съ новимъ рѣвноуправліннemъ по-одинокихъ народностей. — Славянський конгрест здѣшововъ дѣйстно. По першій разъ въ часахъ історичнїхъ зѣдвались зъ найдальшихъ сторонъ члены родини славянської, щѣ називати себѣ братами и повітати по дружному. Зъ всѣхъ славянськихъ краївъ, навѣтъ зъ Туреччини и Россії прибували славянськї посли, а въ овоихъ бѣдяхъ, рѣшениахъ и проклямацияхъ високазали вѣтії гадки, чувства и пляни, про котрій душъ ихъ до сїа пори сипали. Одинъ зъ беодѣнківъ оказалъ тоды: „Отмовляють намъ способності посягнути за волосю... добре! мы покажемо, що зумуємо їїи выбороти!“ „Въ природѣ нема благороднихъ и неблагороднихъ народівъ — писало знову звихъ свїтій мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвноожъ и Волохи прокламували свою дако-романську народність и пріобробали за-снувати независиму державу, до котрои въ дальшій час мали прилучитись Молдавія, Волощина, Семигородъ и частини Буковини. Толькоже въ пѣвѣ пѣвѣть мабуть першого свого короля. Рѣвно

съчна 1884 поручивъ правительству се дѣло прискорити и остаточно полагодити.

Выс. Палата не возьме менѣ за але, коли я дѣткнуся сего предмету може не въ той стороны, въ якой дѣнь стоять теперь на дневномъ порядку, а именно коли дѣткнуся бюджету для вѣроисповѣданія. А чину се по первому, щобы мотивы проекту належно оцѣнити, а по другому, що жаденъ въ нашои трбѣдѣ не застѣда въ буджетѣ, отже и не зможе тамъ выскакати того, що намъ здається необходимомъ.

Головна рѣчь, за-для якои мы тутъ говоримъ забираемо, есть именно правительства постанова, що на рѣчномъ доходѣ лвовскаго гр.-кат. архіепископства має тяготѣ рѣчна пенсію бывшаго митрополита Іосифа Сембраторича въ квотѣ 12 000 вр. а дальше дотація станиславовскаго епископа 7.000 вр. рѣчно.

Огъ трехъ лѣтъ гр.-кат. архіепископства у Лвовѣ опорожнене, а все ще не приступавша до єго обсады. Постановы въ 7 мая 1874 (Дн. в. д. 50), въ § 12 постановлено: „Обсада опорожненыхъ церковныхъ урядовъ и парохій мусить наступити въ протягу року отъ хвили опорожненїа“. Отже мы вже давно мали правній титулъ, щобы и наше архіепископство було обсаджене. Доходы въ трилѣтнаго інтервале воливали до Фонду релігійного. Якъ довго нема архіепископа, то дастесь пояснити, що ревигнувшій митрополитъ дѣстає въ тыхъ интеркалярій пенсію 12.000 вр. Я не хочу перечити, що єму належится пенсія, але я беру сторону правну и пытаю: чи дотація гр.-кат. митрополита має служити такожъ яко фондъ на пенсію для ревигнувшаго митрополита и чи той фондъ має служити на то такожъ въ будущемъ? Я думавъ, що ще передъ ревигнацію б. митрополита мусили єже розважити, въ якого фонда дати єму пенсію; о то повинні були тільки постараться, що зневолили єго до ревигнації.

Коли я возьму въ руки законъ о обтяжуваніи церковного майна, с. в. розпорядженіе министерства вѣроисповѣданія въ 20 червня 1860 (Дн. в. д. ч. 163), то почуваю въ него, що въ цѣлі обтяжання епископскаго столового майна мусить выскакати свєтіе мнѣнніе не толькож епископъ, але и капитула. Пытаюся: чи дотацію тої пенсії були запитувані епископъ, котрого, тепер властиво у Лвовѣ нема, або капитула? О сколько я знаю, навѣтъ капитула не була запитувана, а мимо того призначено въ доходь добрь митрополичьї пенсію 12.000 вр. и після правительства проекту тая постанова має и дальше существувати. Дальше на постапвѣ закону въ 7 мая 1874 (Дн. в. д. ч. 50) въ §. 38 постановлено, що дотацію власності и другихъ приватно-правніихъ дѣлъ католицкої церкви суть мѣрдайніми постановами загального права цивільного. Отже після §. 354 заг. права цивільного властіль має постапвати въ повнѣмъ уживаню своїхъ власності и має право кожного третього отъ того включити.

Але що бѣльше. §. 54 закону въ 1874 р. постановляє: „Если въ надышокъ, який въ рентѣ церковного маєтку черезъ довшій рядъ лѣтъ заощадиться, можна вносити, що дотичній маєтку не впновнѣ потрѣбній до призначенихъ церковныхъ цѣлій, то державна управа вѣроисповѣданія по выслушанію интересованого ординарію може постановити, що пересѣчній рѣчній надышокъ отповѣдаюча часть маєтку має бути обернена на іншій церковній цѣлі, котрій не мають достаточної дотації. Але въ такомъ случаю треба поступати бѣль покридання набутого вже якою личностею церковною права пенсії. Нѣколи однакъ не можуть бути черезъ таке розпорядженіе нарушений доказаній постанови въ записій фундаційнихъ.“ Отже лиши надышоки въ рентѣ церковного маєтку, бѣль нарушена постанова фундаторівъ и на цѣлі власної дієції. Тымъ часомъ министерство вѣроисповѣданія не толькож до якогось часу пошиша дальше обтяженье дотації митрополичьї пенсію ревигнувшому митрополитови, але и потому обтяжав постоїнною дотацію 7000 вр. епископови въ Станиславовѣ. Я знаю, що о то анѣ теперешній апост. администраторъ у Лвовѣ не бѣль питаній, анѣ капитула. Ба що, я думаю, що анѣ ап. администраторъ анѣ капитула не були въ правѣ и не приволили-бы по просту вречися частини митрополичьї дотації, въобравшися присягою дбати о цѣлості маєтку церковного и боронити єго передъ всікими напастями.

Отже тую оригиналну постанову, котра

и на будуще має обовязувати, рѣшило министерство вѣроисповѣданія въ поровумѣнію съ римскою курією. Але се для нась греко-католиківъ не ровнодушне, бо єсть доказано, що дотичній дотації митрополита суть постановы грамоты фундаційнихъ, де выразно показана цѣль маєтку митрополії. Не хочу сиагати до св. Володимира, князя Ярослава и короля Лвія. Именно за кн. Ярослава основана митрополія Галичи, — а не о іншу тутъ ходить, — а рѣжній декреты польськихъ королівъ, особливо же декреты кор. Ивана Собѣскаго доказують, на що призначеній доходы митрополії. Именно за Собѣскаго наша митрополія власными жертвами здобула назадъ богато, що єй въ злобный спосіб було втіяне. Ба, були многій митрополиты, що за власній грошъ придобали рѣжній столовій добра для лвовскаго архіепископства и митрополії галицко-лвовской єдино и виключно. Впрочемъ я дуже дивуюся, що министерство, маючи тутъ случайності бодай трохи поровумѣтися съ исповѣдниками того обряду, не скористало въ тої пригодної случайності.

У насъ бодай живе ще память на практику, що въ той спровѣ мають свое слово и церковній синоды. Якъ легко отже було скликати церковный синод до Лвова, а коли-бѣль єго вислухано, то може бути, знайшли-бы були інші средства на дотацію станиславовскаго епископства. Тепер переходжу до самої дотації будущого гр.-кат. епископа въ Станиславовѣ. Рѣчна дотація всего 7000 вр. безъ всякихъ реалій. И въ-бткі маєтку побирати? Зъ маєтку столового митрополита лвовскаго, ваглядно галицкого. (Кон. б.).

Отповѣдь министра бар. Конрада на бесѣду посла В. Ковальского.

Я не для того просивъ о голосѣ, щобы запускати въ подрѣбності, якій піддаєтъ мій Вп. бесѣдникъ попередний, а то тымъ менше, що самъ Вп. посоль на початку своїхъ бесѣдъ заявивъ, що предложеніе се не дає случайності, щобы роводитися надъ дотацією епископа новомъ епархії, позаякъ єю дотація ся становить части бджету, а нынѣшне предложеніе бтносится лише до построения епископской пазати. Мушу однакожъ позволити собѣ ту замѣтку, що сумніївъ попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на котрій дѣнь покликався а після котрого душпастирскій посадъ появившися попередного бесѣдника въ вагляду на част, якій минувъ єтъ часу опорожненїа лвовской митрополії, суть дѣйстно на столько звінняючай, що три роки вже минуло, отже три разы довшій час, якъ призначений закономъ, на

ратунківъ и всякого рода технічныхъ роботъ. —
Василь Нагірний.

— «Нов. Зеркала» ч. 2-е сконфіскувало ц. к. прокураторія. Редакція «Нов. Зеркала» просить насті донести, що другій накладъ розсылає сего дня.

— Зъ підъ Рудкою пишуть намъ: Рóчицю по-вотані обходила 22 с. м. польська читальня въ Рудкахъ, до котрої належить такожъ кóлькохъ мъщавъ. Въ тактъ патріотичномъ дѣлѣ зворушила ц. к. жандармерія аранжерію сего вечера тымъ, що по чотироразомъ вистрѣль зборонила тымъ, що сконфіскувала «dziála pięskie».

— Зъ окрестности Кам'янки Струмилово пишуть намъ, що тамъ въ рóжихъ селахъ паны минувшого року позакладали буда «Kółka golnicze». Нинѣ вже зъ тихъ «kółek» анѣ слѣду, а толькъ въ память потомності лишилися по селахъ «табакерки», які подставали дѣлкъ вживаню табаку газды «za gorliwość».

— Торжество трехъ Святительъ буде обходиться сего року не 30 сечня (11 н. с. лютого), но 29 сечня (10 н. с. лютого), а въ виду того бгіоса львівської митрополічії орданія до президії вищого суду краевого съ просьбою о розпорядженні, щобъ публічні суды не назначали на день торжества судовихъ речинцівъ для сторонъ гр.-кат. обряду.

— Зъ надъ Збруча пишуть намъ: Дня 29 н. с. сечня прощають съ своями другами, знакомими и прихожанами отходчай на новый приходит до Черновець о. Келестин Костецкій, въ котрому

наша окрестность тратить даже дѣлального и щирого патріота, заслужившоа такъ для просвѣты народа якъ и для добра и поднесенія новаго нашеї церкви. О. К. тѣшився въ нашої сторонѣ загальною симпатію, тожъ на прощальномъ вече-рекъ прибула не лишь численній товарищъ-священикъ зъ двохъ деканатовъ, но принялъ въ нѣмъ участъ такожъ мъсцева интелигенція Скалы, при-ходжане отходчаго пастыря духовного, а наставъ и жида. Прихожане поднесли своему духовному отцю дорогоцѣнныі подарунокъ, котрый о. К. об-цяє захватовъ яко дорогу памятку широго признаанія за свои труды коло духовного добра повѣреной паству. На вечерку бавилися въ гостѣ

дуже охочо, но мимо того мавъ дѣлъ якій по-важный и торжественный характеръ. Хорошъ за-здоровій бесѣди ишли одна по другой, а на всѣ отповѣдівъ о. К. такъ хорошо и щиро, що не одному въ участниковъ закрутись въ оцѣ слеза. Мы цопрашили о. К. съ правдивымъ жалемъ и шлемъ ему щирі желанія, щобъ працюючи на но-вомъ своямъ становищіи для добра нашого народу дождався такої любови, якою тѣшився межи на-ми. — Участникъ.

— Зъ підъ Магури пишуть намъ: Нинѣ дні 1 н. с. лютого о. р. въ часій літургії въ Ропацѣ рускій заявляє о 11 годині огонь въ стодолѣ повномочника гр. Семинського п. Кашибы, а при сильнѣйшій вѣтре и неможності скорого ратуно згорѣло кóлько корю худобы, паша и зерно. Прачина пожару незвѣстна.

— Румунізація рускомъ на Буковинѣ веде-ся, жаль сказать, на широку скалу, а піонери «румуньской культуры» не залишають нѣ одної случайності, щобъ при помочії власти, яку мають въ рукахъ, дати выразъ своїмъ змаганямъ, ко-трыхъ завѣтною цѣлю зміонополізоване всѣхъ публичныхъ правъ съ кривдою найчисленнѣшою въ краю — рускомъ народности. Дотеперь велася румунізація рускихъ дѣтей въ буковинськихъ школахъ безперечно дуже ревно, но наші добрі сусѣди рѣшилися теперъ свою роботу въ тѣмъ напрямѣ уніти въ певну систему... Зъ православ-ного релігійного фонду буковинського, котрый має служити потребамъ релігійно-просвѣтитель-нѣго православного населенія Буковини, а ко-тый, якъ звѣтно, стоїть теперъ підъ зарядомъ Румунівъ, має бути, яко доносить «Буковина», основана побоїчъ существуючоа въ Чернівцахъ учительська семінарія друга семінарія съ языкомъ въкладовимъ румуньскимъ, а яка цѣль такого проекту, дуже легко зрозумѣти. Що существуета теперъ учительська семінарія въ Чернівцахъ, котра удержується для 17 нѣ-мецкихъ школъ на Буковинѣ, вимагає реоргани-зації, не може заперечити; но при тѣмъ не треба забувати, що въ Буковинѣ есть рускихъ школъ 74 а румуньскихъ лиши 55, а въ виду того вы-падало консеквентно, яко се справедливо жадає «Буковина», основати такожъ руску семіна-рію учительську. Въ виду того однакожъ, що бу-ковиньскіи Русини не мають въ сферахъ рѣшаю-чихъ вѣтакою голосу, лаштуютъ се жаданіе имо-вѣрно рium desiderium, а проектована румуньска семінарія буде виховувати учителівъ не лишь для румуньскихъ но и для рускихъ школъ и ста-нется новымъ розсадникомъ румуньской культуры межи рускимъ народомъ на Буковинѣ...

— Для бѣдныхъ учениківъ рускомъ гімназії прислали Вс. о.: Дуговий зъ Цуцилова 2 зр., Курпякъ зъ Карлова 1 зр. и Юзычинській зъ Бориначъ 6 зр. Спаси-Богъ! — В. И.

— Для товариства педагогічного прислали: Вс. о. Ст. Качала Зар., Вс. о. Домбровській зъ Ясеневою гор. 1 зр., Дръ Подлускій зъ Болехова 1 зр., Савина Яворовска зъ Калуша 50 кр., черезъ «Дѣло» 1 зр.

— Лояльність арештантовъ. Недавно тому, яко доносить «Кітєг Lwowski», кóльканайць арештантовъ зъ заведенія карного у Львовѣ (Бригидокъ), рубало въ одній львівської каменниці дрова. Доглядаючій ихъ вартовнику проходжуючимъ по подвір'ю споткнувшись и упавъ такъ нещасливо, що багнетъ насадженій на карабінь роздеръ ему лїве лицо отъ бороды ажъ до уха. Бѣдника отривати притомійстія, а арештантъ разбѣглися на всѣ сторони, но не тому, щобъ утѣкати, лишь за лїкаремъ, дорожкою и поліцію. За хвилю

наспівъ лїкарь, отгинувъ раненого, арештантъ занесли его на дорожку а поліціянтъ отвѣзъ его до шпиталю. Арештантъ безъ пляконіи сторожи пішли до «Бригидокъ» и нѣ одному зъ нихъ не пришло въ голову утѣкати; декотрій навѣть пла-кали надъ раненымъ «таткомъ», яко вартовнику називавъ одинъ зъ уязненыхъ. — Здається, за-ключас «Кітєг Lwowski», що въ виду теперѣшніхъ зліднівъ, вязниця есть скорше домомъ пріюту, яко домомъ кары и тому вартовнику можуть спо-кійно спати не боячися, щобъ якій арештантъ утѣкъ. — Замѣтка «Кітєг Lwowski» може спровад-ливъ, но арештантовъ, котрій-бы не хотѣли кори-стati зъ такої случайності и не утѣкали хочь-бы и зъ якої вязницї — шукати хиба межи на-шими народомъ, котрый и въ станѣ моральнаго упадку не затратить почуття справедливости и не умѣє наїйтъ хутиги, щобъ отклонитися отъ кары, котру назначила справедливость.

— Въ справѣ подвигшена додатку активального для урядниковъ була депутатія, выбрана завязавшимся въ той цѣлі комітетомъ, дні 7 н. с. сечня у на-мѣстника п. Залеского и президента палати по-слѣдов дра Смолки, котрый принялъ єи дуже при-хально и обѣція петицію урядниковъ заошмотрену 1023 підписами почерти у компетентныхъ властей. Отбитки петиціи разбѣгли комітетъ въсмъ министрамъ и послали до рады державной.

— Резервовими поручниками іменованіи въ галиц-кихъ полкахъ: Юлій Ольшовий, Валеріанъ Го-шкѣт, Еміль Гасоніт, Юлій Райхертъ, Святославъ Шанковський. Адамъ Равскій, Станіславъ Ясенюкъ, Ювеналь Турекъ, Еміль Бурдовичъ, Ігнатій Дом-бровскій, Тома Городський, Володиславъ Яво-вичъ, Маріянь Погорецкій, Жигмонгъ Ланцъ, Адольфъ Гардіцкій и Тадѣй Дроговескій.

— Рада мѣста Львова іменувала оногда совѣтни-комъ магістрату оекретаря Іосифа Война. Се-кretарями іменованій комисарѣ: Стан. Цетвін-скій, Едмундъ Люкасъ, Тиберій Гобгарскій. Да-льше іменованій комисарями концепціи: Кароль Йакубовскій, Корн. Солтось, Мих. Рыхлевскій, Ант. Дыдьинський и Іосифъ Гербертъ. Концепці-стами іменованій: Іванъ Стотавчикъ, Юліанъ Баховскій, Болеславъ Острівскій и Александеръ Височанський.

— Огонь въ театрѣ. Въ второкъ сего тиждня са-ме коли мало зачатися представление въ вѣд-нокомъ театрѣ „an der Wien“, давъ чутися силь-ний загаръ, а коли зачали слѣдити за причиною его, показалося, що отъ руръ умѣщеньхъ підъ паркетомъ для огрганія ноги занялося кóлька до-шокъ. Сейчасъ прибѣгли помпіери и загасили огонь. Публика приглядалася спокійно цѣлой ро-ботѣ пожарної сторожи и сему лишь випадає за-вичати, що не прійшло до нещастя. Недовго по-тому зачались представленіе, котре отбулося до конця безъ перешкоды.

— Межинародный конкурсъ красавицъ. Въ сечні р. 1886 р. мae отбутися въ Парижі межинародный конкурсъ найкрасишихъ на свѣтѣ дѣвчать и же-жен-жанъ, но позаякъ красавицѣ поставили отъ себе условія, котрій не легко буде сповнити, то хто знає, чи самъ разомъ прійде до конкурсу. Передъ вѣбмъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повинна назначати для всѣхъ одинакову форму тоалета: блѣдій одягъ. Се послѣ-домъ жадають красавицѣ, щобъ усунути зъ комітету одного зъ членівъ, звѣстного поклонника „тупихъ носиковъ“. Друге жаданье ихъ заклю-чается въ тѣмъ, щобъ гроші зъ розпродажи фотогра-фій були роздѣленіи межи нихъ. Наконецъ жадають они, щобъ шовкъ, бархатъ и дорогоцѣнна бижутерія зовсѣмъ не фигурували на конкурсѣ; роскошна тоалета може затьмити дѣйстну красу и дялого комісії повин

